

3 Lese og leve
Bergprekenen

12 Veiledning i
vinden

15 Ung voksen
og godt voksen

Nr 4. 30. april 2019 Årgang 137
Organ for Den Evangelisk Lutherske Frikirke

«
Ser du ikke
at jeg sier
NEI
»

Ifølge professor Tormod Kleiven er den seksualiserte grenseoverskridelsen like vanlig i kristne miljøer som i andre miljøer, men den kan ha et annet uttrykk. #metoo-kampanjen avslørte seksuelle overgrep og overtramp i ulike miljøer internasjonalt, men også i Norge og vår kristne kontekst.

- Seksuelle krenkelser og overgrep skjer dessverre hos oss, sier synodestyrets nestformann Anne Mari Schiager Topland. Synodestyret jobber med å se på hva de må ta tak i for å forebygge seksuelle krenkelser og overgrep i Frikirken.

Side 6-10

(Foto: Philipp Wutrich)

FriBU og Lyngdal med «påskekalender» på Facebook

FriBU og Lyngdal Frikirke gikk før påske sammen om å lage en videoserie som de kalte «FriBU Påskeegg», eller en slags «påskekalender» ifølge ungdomspastor Thore Søvik. Sammen med barneleder Birgitte Støle Therkelsen fra Lyngdal Frikirke presenterte han hver dag gjennom hele høytiden påskens budskap gjennom daglige

filmsnutter på Facebook, til glede og inspirasjon for hjem og menighet. Noen enkle oppgaver og utfordringer til hvordan troen kan praktiseres fulgte i hver sending, og første episode ble publisert palmesøndag. Filmene ligger ute på FriBUS Facebook-side. (Foto: Skjermdump fra serien «FriBU Påskeegg»).

Nysgjerrigper på Visjon

Små og store kan vente seg et spektakulært show når «nysgjerrigper» Frode Skjold inntar scenen i Tunet fredag 19. juli på Visjon.

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**

- Jeg har en forventning om at vi kan skape litt latter og engasjement blant publikum. Publikum vil antagelig få se en fyr som er meget stolt over diverse smell og påfunn, sier Frode Skjold, som igjen inntar Tunet på Visjon i sommer med showet «Ikke gjør dette hjemme». Til daglig er han lærer på en barneskole i Bergen, med en forkjærlighet for realfag. - Jeg er ressurslærer for Nysgjerrigper/Norges forskningsråd, og reiser rundt omkring i landet og holder kurs på konferanser, lærerutdanninger, skoler og diverse arrangementer.

I kraft av denne veven har jeg en garasje full av herlige installasjoner; røykringerblåser, tønner, og takrenner som lager flammeshow når de utsettes for toner. I garasjen finnes også raketter, kjemikalier, ballonger, snøpulver, fjernstyrte heliumfisker og så videre, sier Skjold.

TAR UTFORDRINGER

Han forteller at han stadig blir spurt av barn og deltakere på «Ikke gjør dette hjemme», om ikke han har noe som er større. - Jeg blir derfor «utfordret» til å oppskalere forsøkene, slik at de

blir større og mektigere. Så det eskalerer fort fra en liten røykring fra en flasketut, til røykring fra en røykringblåser, og fra en liten kinaputt til detonerer av airbags i oljefat med 500 lekeromballer oppå, sier Frode Skjold, som har deltatt på Visjon en rekke ganger. - Jeg har mistet litt tellingen, men tror vel fort at vi har vært i Stavern de 4-5 siste årene. Jeg har hatt ansvar for «Ikke gjør dette hjemme» 2-3 ganger de siste årene, sier han.

REKORDPÅMELDING

Aldri før er det registrert så mange tidlige påmeldinger til Visjon. Etter at Checkin åpnet for påmelding 3. april, tikket det inn 384 påmeldinger samme dag. Til sammenligning var det i fjor 318 påmeldte første dag. Årets tema

VETERAN Frode Skjold har deltatt på Visjon en rekke ganger. I sommer er han tilbake i Tunet med showet «Ikke gjør dette hjemme». (Foto: Privat).

på Visjon «Rikelig» er hentet fra et bibelvers (Kol.3,16): «La Kristi ord få rikelig rom hos dere!», og Bibelen kommer til å prege festivalen på mange spennende måter. Talerlisten består av Siri Iversen (pastor i Flekkerøy misjonskirke), Thore Søvik (ungdomspastor i Lyngdal Frikirke), Hanne Marie Moi (nettverksleder for Østfold FriBU og ungdomsarbeider i Greåker Frikirke), Han Johan Sagrusten (Bbelkonsulent i Bibelselskapet) og Egil Elling Ellingsen (rektor på Acta, IMI-kirkens bibelskole i Stavanger).

Leser

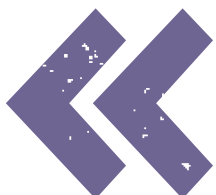
Jon Daniel Roum (46) er pastor i Hønefoss Frikirke. Det siste året har han lest Bergprekenen hver eneste dag, med en bønn om at teksten skal virke i ham.

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**

Etter å ha lest denne teksten daglig siden desember 2017 tenker jeg at Bergprekenen er mer enn et «syndespeil» hvor jeg blir dømt og ser min synd. Den er først og fremst et «speilbilde» av himmelrikets borgere. Saligprisningen er Guds bilde av oss. Slik vi egentlig er. Vi har bare glemt det, sier Jon Daniel Roum. Pastoren mener at Bergprekenens innhold er en veiledning og beskrivelse av livet i Guds rike. Slik er vi ment til å leve. Ordet vender ikke tomt tilbake, leser vi i Jesaja. Roum bestemte seg derfor for å ta det på alvor, og startet med å lese Bergprekenen daglig. - Det tar ikke mer enn ti minutter, og det er ikke så vanskelig. Så lenge jeg får lest det, så er det ikke nøye når eller hvor. Poenget er at jeg leser det, sier han. Forkynnelsen hans er i dag preget av Bergprekenen, direkte eller indirekte. - Alt jeg leser i Bibelen blir gjennom brillene til Bergprekenen. I Magnus Malms bok om Bergprekenen sier han at den protestantiske bevegelse har hatt et ensidig fokus på tro, og da som noe teoretisk og kunnskapsbasert. Den bør handle i større grad om etterfølgelse, og i det ligger selvfølgelig også tro.

GODE GJERNINGER

Han merker hvordan Bergprekenen preger tankene hans. - Det gjør noe med hvordan jeg møter

Publikum vil antagelig få se en fyr som er meget stolt over diverse smell og påfunn.

«Onsdagsgjengen» i Ålesund Frikirke 30 år

Det startet med en juletilstelning for Ålesunds enslige, rusmisbrukere og hjemløse for tretti år siden.

Siden har det vært faste ukentlige onsdags-samlinger, og dette ble feiret med stor fest i slutten av mars. Ifølge Hilde Riise Honningdal har det vært et fantastisk arbeid å ta del i, og

fortsatt samles mellom førti og åtti mennesker hver onsdag til sang, mat, andakt og fellesskap på tvers av alder og status. Fire team deler på oppgavene med å lede samlingene, spille og lage mat.

- Et av de siste parene som er kommet til ble viet under en gudstjeneste og har gått inn i me-

nigheten vår. Det er en vinn-vinn situasjon når vi opplever at folk kommer til menigheten fordi de møter omsorg.

Det skjer hver onsdag i Ålesund Frikirke, og vi står på videre for Herren, sier Riise Honningdal.

Bergprekenen daglig

de minste i samfunnet. Jesus er ikke bare som de minste. Han er de minste. Møter jeg en tigger, tenker jeg at dette er Jesus. Det er både fint og ubehagelig. Jeg puster av og til ut når Jesus ikke står ved butikkdøren som en tigger. Men faktisk har det begynt å bli en fin ting. Jeg hilser og smiler til dem, tar ut litt kontanter og gir på vei ut. Vi må se individet. Så får politikken ta seg av systemet, mener han. - Troen handler om så mye mer enn rette meninger, teologi, kontemplasjon og bønn. Også om det selvfølgelig, men Jesus peker på et samspill mellom det indre og det ytre livet, sier Roum. Han oppdaget at ordene «gode gjerninger» er nevnt veldig mange steder i hele Det Nye Testamentet. - Vi skal samles som menighet for å oppmuntre hverandre til kjærlighet og gode gjerninger. Paulus snakker om «troens lydighet» og er ikke tilbakeholden med å løfte frem de gode gjerningene. Etter å ha lest Bergprekenen uten hjelp av bibelkommentarer og så videre, har jeg nå begynt å lese bøker om emnet. Særlig Oskar Skarsaunes siste bok «Etterlyst: Bergprekenens Jesus: har folkekirkene glemt ham?» gjorde sterkt inntrykk på meg. Han påpeker i boken at de første århundrenes kristne hadde Bergprekenen som sin selvfølgelig del av sitt hverdagsliv, sin forkynnelse og opplæring.

TID OG REFLEKSJON

Roum hadde i fjor to prekeniserier i menigheten; ett «grunnkurs i Bergprekenen» og en gjennomgang av saligprisningene. - Vi har gått gjennom en og en del, og det er masse overraskende stoff når vi går i dybden. Det har vært utrolig spennende og gøy. Når vi forkynner fra Bergprekenen, kan vi ha en tendens til å gå gjennom den i et tempo som ikke er Bergprekenen verdig, mener han. Den fortjener tid, refleksjon og etterfølgelse.

- Antakelig hadde Jesus med

seg dette innholdet, forkynnelsen om Guds rike, der han reiste rundt. Etter å ha latt meg prege av Bergprekenen har jeg rent teologisk begynt å legge mer vekt på det praktiske. Samtidig har jeg blitt mer bibelkonservativ. Jesus advarer mot å oppheve et eneste av budene. Jeg har alltid vært bibelkonservativ. Likevel har jeg når det gjelder for eksempel gjengifte, tenkt at dette stort sett var greit. Men Jesus og apostlene er veldig tydelig på at det ikke er snakk om å gifte seg på nytt etter en skilsmisse, dessverre vil jeg si. For det er vanskelig og hardt. Men jeg tenker som så at hvis vi bender og vrir på Guds ord i forhold til oss heterofile, forstår jeg godt at man gjør det også i møte med de homofile. Og hvorfor skal det være enklere for heterofile enn for homofile, spør Roum.

PUGGER TEKSTEN

Han vil samtidig understreke nådens betydning. - Jeg bommer på målet gang på gang. Og Bergprekenen gjør ikke at jeg tror jeg lykkes, tvert om. Innledningen i Bergprekenen er yndlingsdelen min, den viser veien. At vi ikke skal være opptatt av folkemengden, men av fellesskapet med Jesus og hans ord, sier Roum. Han er nå i gang med å pugge teksten. - Det tvinger meg til å repetere og legge merke til hvert ord på nytt. Utenatføring er undervurdert. Jeg anbefaler alle å lese Bergprekenen, og la ordene virke. Vær åpen for at Ordet preger hverdagslivet. I menigheten vil jeg anbefale at det tas inn i opplæringen og forkynnelsen. Og at vi samles for å oppmuntre hverandre til kjærlighet og gode gjerninger.

Jon Daniels anbefaling av litteratur: Oskar Skarsaunes «Etterlyst: Bergprekenens Jesus.», Stian Kilde Aarebrot «Kunsten å forme livet.», Magnus Malm «Bergprekenen» og John Stott «Bergprekenen».

TILGJENGELIG Jon Daniel Roums forkynnelse om Bergprekenen ligger ute på Podcast og iTunes, og er tilgjengelig for alle. Roum tar gjerne turen for å forkynne eller ha temamøter/ bibeltimer i andre menigheter. (Foto: Sverre H. Skilbreid).

ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK
anne-kristine.wiecek@frikirken.no

JAN LØKKEBORG

Trenger vi å snakke om “klemmekulturen”?

Kvinner og menn over hele verden har stått fram med historier om seksuelle krenkelser og overgrep i forbindelse med #metoo-kampanjen. Norske kirkeledere har gått svartkledd hver torsdag etter initiativ av Norges Kristne Råd. #torsdagerisvart er en stille protest mot vold, overgrep og trakassering av kvinner. I enkelte engelskspråklige land sier kvinner fra med emneknaggen #churchtoo om overgrep i kirkelige sammenhenger. – Kose- og klemmekulturen i kirken har gode sider, men #metoo avdekker at vi trenger å snakke om den, sa Frank Grimstad til avisen Vårt Land for ett år siden. Det han kaller «nærhetskulturen» i kirken, der «godt voksne» ansatte for eksempel legger armen rundt yngre ansatte, er en av grunnene til at man bør vurdere etiske retningslinjer for kultur og holdninger i kirken, mener daværende direktør i KA, arbeidsgiverorganisasjon for kirkelige virksomheter.

Uten å bli hysteriske for å trække feil, kan vi som kristne ledere gi han rett i at det kunne være bra å ta praten om det som virker så uskyldig. Det handler om hvem som klemmer hvem, hvor og når.

Det er lett å stille seg uforstående til andres reaksjoner, og definere det som uskyldig eller keitete adferd. Men dette er ikke lenger en «god nok» reaksjon, #metoo gjør at vi alle må se alvorret. Vi kan ikke lenger si at vi ikke visste, vi innså ikke ...

Denne utgaven av Budbæreren har vi brukt mye tid på. Vi håper at dette kan være oppklarende og informativt og få oss ut av vår eventuelle naivitet med hensyn til hvor aktuelt dette er i våre sammenhenger.

Ifølge professor Tormod Kleiven er sjansen større for at seksuelle krenkelser og overgrep vil skje uten at det oppdages, der det ikke blir tematisert som noe som kan skje.

Frikirken og andre kirker har rutiner for å håndtere overgrep, og målsetninger om nulltoleranse.

Vi anbefaler alle som kjenner at de trenger å snakke med noen med hensyn til grenseoverskridende atferd, til å søke om hjelp. Det er viktig at Frikirkens menigheter og arrangementer er trygge arenaer for mennesker i alle aldre.

BUDBÆREREN 1984

Barn og nattverd Frikirken åpnet i 1979 for at barn kan delta i nattverden. Faktisk gikk man så langt at man ikke fastsatte noen nedre aldersgrense for barna. Denne åpne innstilling synes likevel ikke å ha slått

særlig gjennom i menighetene. Av en eller annen grunn – vi tror ikke det er uvilje, men snarere gammel vane som er vond å vende – er det fortsatt slik at barn svært sjelden deltar i nattverden. Ingen må finne på å presse noe inn på verken barn eller voksne i denne sak som de finner unaturlig. Men kanskje menighetene kunne bruke litt tid på årsmøtet til å drøfte hvordan man på en god måte kan innby også barn til nattverdbordet?

Jon Magne Lund, Bb nr 4

Å bære for mange kilo...

Jeg brukte også dette året noe av fastetiden til å faste. Når jeg blygt og uten store fanfarer i noen sammenhenger måtte tilstå at jeg faster, så fikk jeg en ekkel følelse av å tilhøre enten et elitelag, eller en sær sekt. Dette som skulle være en helt naturlig del av vår feiring og forberedelse til den store høytiden...

I år gledet jeg meg faktisk, og deler her noen av de viktige lærdommene det å avstå fra mat kan ha på det kristne livet generelt. Fasten er et av de mest sanselige, og jeg våger si, mest åndelige erfaringer jeg har hatt. Alt forsterker seg; luktesansen, matlyst og appetitt, synsevnen og fantasien. Alt blir veldig virkelig, og kampen mot lystene (les: matlysten) blir ekte. I tillegg roper kroppen de 2-3 første dagene og sier; «dette er ikke sunt og bra. Dette tåler du ikke!» Når du har overvunnet sultfølelsen, tatt kontroll over «godtesjuka», så finner kroppen en letthet og en nyvunnet frihet som kjennes veldig god. (Gikk faktisk ett par mil på ski etter 14 dagers avhold fra mat, og kroppen kjentes lettere enn noen gang.)

I overført betydning handler det for min del om den sårt tiltrengte karakterbygningen. Og som jeg sier; faste handler om «detox», en avrusning av alle tenkte behov og uvaner vi har. I dette så kommer stadig snikende tanken om at dette må du ikke. Du er like god kristen uten fasten. Men spørsmålet

er mer, kan jeg vokse som kristen uten karakterbygging, uten avrusning av uvaner og synde vaner? Jeg får mer og mer forståelse for, og innsikt i, både ørkenfedre og mødre sin kamp mot egen synd og karakterbrist, og mitt eget store behov for det.

I fasten må jeg ha en fast beslutning om ikke å spise. Etter hvert er det ikke maten generelt jeg savner, men smaken av mat. Vann og juice blir du ganske lei av etter 14 dager... Men det kan også lære meg noe, nemlig at jeg trenger ikke så mye for å leve. Bare smaken av det kan og bør være nok. Ørkenfedrene og disse asketene var jo ikke livsfornektende, de unndro seg jo ikke en fest når det kom gjester til cella. Men det er mengden og meningen med det som de nøt tilmålt. Og det er det jeg tenker jeg har å lære; å kunne nyte livet tilmålt og ikke overdådig. Da må jeg øve meg i å si nei. Og at dette nei faktisk blir et livets ja, for meg. Fordi livet blir mye lettere å bære og leve. Som en kropp som har lettet seg for noen overflødig kilo. Og som kan klare å glede seg over smaken mer enn mengden. Å faste er ikke noe livsfornektende, å faste er livsbejaende. Det letter meg for kilo som jeg ikke trenger å bære på gjennom livet. Det igjen handler om den Kristuslikheten som Gud ønsker å bygge i oss. Ikke hver påske og faste, men hver dag livet igjennom.

Organ for Den Evangelisk Lutherske Frikirke
ANSVARLIG REDAKTØR:
ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK
Fast medarbeider fra kommunikasjonsteamet:
Geir Arne Johansen

Redaksjon og ekspedisjon:
Budbæreren
Pilestredet 69
0350 Oslo
Tlf. 22 74 86 00 -
Telefax 22 74 86 01
E-mail: budbareren@frikirken.no

Bladet utkommer med 10 nummer pr. år.

Design: Fløde Magasindesign
Trykk: Amedia Trykk

Årskontingent: Norge og Norden kr. 490,-. Utlandet for øvrig kr. 550,-. Blinde og svaksynte kan få Budbæreren innlest på CD til samme pris. Abonnementet løper til skriftlig oppsigelse foreligger.

Budbæreren trykkes på miljøepapir
Tilsluttet Fagpressen

Jeg - en tvilling

ETTER-TANKE

JAN RETTEDAL

Jeg er tvilling. Med en jente. Og vi fikk livet i gave begge to. Det er ingen selvfølge lenger. Vi fikk ligge beskyttet under mors hjerte til tiden var inne for fødsel. Dette var lenge før ultralyd ble vanlig, så våre foreldre visste ikke om de ventet en gutt eller jente. De visste faktisk ikke at de ventet to barn engang. Det var bare registrert hjerteslag fra den ene av oss. Så overraskelsen og gleden var stor da en liten jente fulgte i hælene på gutten.

Det ble en fantastisk oppvekst sammen med en strålende tvillingssøster! Vi delte alt: barnevogn, seng, badekar, leker, venner, godterier og opplevelser. Vi var aldri alene, men pludret og lekte sammen hele dagen og lærte ting sammen. Vi ble hverandres «elever» og «lærere»; noe var den ene god på, andre ting mestret den andre best. Vi gjorde leksene sammen og beskyttet og trøstet hverandre når farene lurte eller tårene kom trillende.

Joda, vi var uenige, kranglet og slåss som andre søsken, men veien til forsoning og oppgjør var alltid kort. Vi var mest venner.

Perlevenner. Og som tvillinger flest ble vi kledd akkurat likt gjennom barneåra, jeg i «guttefarger», hun i «jentefarger». Og vi var på en annen måte enn andre søsken en slags hemmelig enhet, som alltid var der for hverandre og forsto den andre selv om ord ikke ble uttalt.

Med gru tenker jeg på det scenariet at min søster hadde blitt fjernet under svangerskapet. For et tap det hadde vært! Mitt liv hadde aldri blitt det samme uten Synnøve, som hun heter. Det hadde garantert vært mye, mye fattigere. Og jeg vet at hun ville ha kvittert med tilsvarende ord. Hennes smil, klemmer, omfavnelser, godord og vennlige handlinger har alltid vært til trøst, inspirasjon og oppmuntring.

Jeg er så glad for at jeg ble til i en tid da abort var et fremmedord, da det var trygt i mors mage. Jeg er så glad for at jeg og min søster fikk være i fred og fikk være sammen under mors hjerte gjennom hele svangerskapet. Jeg er så glad for at vi hadde en mor og far som ønsket sine barn og som ba for oss fra vi var unnfanget. Mor lever ennå (92) og ber fremdeles daglig for oss.

Lejeune-erklæringen, ført i pennen av den franske legen Jérôme Lejuene (1926-1994), beskriver vakkert og sterkt det storslåtte ved menneskelivet. Der står det: Under hele sin utvikling er fostret et levende individ. (...) Fra befruktningen til alderdommen er

det det samme levende individ som vokser, modnes og til slutt dør. Det er utstyrt med egenskaper som gjør det helt forskjellig fra alle andre mennesker, og det kan derfor ikke erstattes. Legeskunsten skal tjene og beskytte det levende individ fra unnfangelse til den naturlige død. (...) Når legen står overfor en nødsituasjon som skyldes tragiske forhold, er det hans plikt å gjøre alt det som står i hans makt for å hjelpe både moren og barnet. Det strider derfor mot en leges oppgave å avbryte et svangerskap for å løse sosiale, økonomiske, moralske eller arvemessige problemer.»

Erklæringen er som et ekko av Salme 139: Du har skapt mine nyrer, du formet meg i mors liv. Jeg priser deg fordi jeg er virket på forferdelig underfull vis. Underfulle er dine gjerninger, det vet min sjel så vel. Mine ben var ikke skjult for deg da jeg ble virket i

LIVET I GAVE Barndommen vår var fantastisk, skriver Jan Rettedal, om oppveksten med tvillingsøsteren som fulgte i hælene hans og kom uventet på alle (foreldrene inkludert) under fødselen. (Foto: Privat).

lønndom, da jeg ble formet så kunstferdig i jordens dyp. Da jeg bare var et foster, så dine øyne meg. I din bok ble de alle oppskrevet, de dagene som ble fastsatt da ikke én av dem var kommet. (v 13-16)

Takk, Gud, for livet! Takk, mor, for at du og far tok imot oss begge med kjærlighet, glede og takk – om overraskelsen og utfordringen var aldri så stor med to små samtidig! Slik fikk jeg både livet og en tvillingsøster i gave.

Med gru tenker jeg på det scenariet at min søster hadde blitt fjernet under svangerskapet.

Verdens lys

Vi har alle vår del av solskinn og mørke i oss, godt og ondt. Hvordan er det med ditt mørke, er det høst- eller vårmørke? Bli det mørkere eller lysere med tiden? Vi trenger uansett en lyskilde utenfor oss selv. En av titlene Jesus bruker om seg selv er; Verdens lys. Selv når jeg tar imot ham og blir en kristen blir ikke livet problemfritt av den grunn. Jeg vil fortsatt ha sprik mellom ideal og virkelighet, men den endelige kampen er over, den er vunnet.

Lars Martin Lillevold på Bamble Frikirke sine nettsider

Trosopplæring

Tallene om det store frafallet fra troen i ungdomsårene kaller på menighetenes innsats for å legge til rette for trosopplæring som gjør at troen fester seg og varer hele livet, uansett sesonger. Men dette kan ikke menigheten gjøre alene. Det er først og fremst hjemmet som må ta ansvar for å overføre autentisk og sterk hverdagstro til sine barn (...) La oss gjenskape familien som arena for trosutvikling og vekst. Det er nemlig når tros livet får prøve seg i hverdagen at det blir relevant, bærekraftig og livs-langt.

Anne Gustavsen i Korsets Seier

Frykt ikke

Visste du at setningen «ikke vær redd» er skrevet i bibelen 365 ganger? Det betyr at du kan lese en av de hver dag i løpet av et år (...) Det viktig å huske på at vi aldri er alene. Det hender allikevel at vi føler oss alene, som at Gud har forlatt oss og livet blir for mye å bære (...) Da vil jeg si deg noe; Han er nær og han passer på deg gjennom sitt ord og alle de menneskene han har plassert i livet ditt.

Daniel Oviedo på Herøy Frikyrke sine nettsider

-Seksuelle krenkelseser

et utbredt og omfattende problem

Professor Tormod Kleiven har skrevet doktorgrad om seksuelle krenkelseser i kristne miljøer. Problemet er like utbredt i kristne miljøer som ellers i samfunnet. #Metoo-bevegelsen har ført til en oppvåkning og en bevisstgjøring om hvor utbredt og omfattende seksuelle krenkelseser og overgrep er i dagens samfunn, mener han.

Begrepet #Metoo (på norsk «jeg også») er emneknaggen for en verdensomspennende grasrotkampanje i sosiale medier, som startet å spre seg høsten 2017. Kampanjen utviklet seg raskt til en bevegelse, som har ført til at utallige historier om seksuelle krenkelseser, overgrep og navngitte overgripere har blitt offentlig kjent. Flere kjente personer, blant annet innen politikk, media og underholdningsbransjen har mistet jobber og posisjoner etter at anklager og varsler har blitt tatt på alvor. Skoleelever har stått frem i media den siste tiden og fortalt om #Metoo i skolen, og Ung i Oslo-undersøkelsen fra 2018 slår fast at 31 prosent av Oslo tenåringene har opplevd seksuell trakassering (seksuell trakassering defineres som regel som uønsket seksuell oppmerksomhet som oppleves som krenkende og plagsom for den som rammes, red.anm). #Metoo har demonstrert at seksuelle krenkelseser og

overgrep finner sted i alle områder av samfunnet, også i kristne miljøer. Norges Kristne Råd har i samarbeid med Kirkelig Ressurssenter etablert et nasjonalt økumenisk nettverk kalt «Sammen mot overgrep», der alle kirker og kristne organisasjoner og institusjoner kan bli med.

LITE FORUTSIGBART

- Vi har vært litt naive i kristne sammenhenger, og tenkt at det å være frelst og kristen kan gi oss en slags beskyttelse mot dette. Mens realiteten er at det kan skje, og at det skjer, sier Tormod Kleiven. Han mener det er viktig at vi tar det kristne menneskesynet og den radikaliteten som Bibelen snakker om, på alvor. - Det er ikke grenser for hva et menneske kan gjøre av det gode, men heller ikke av ondskap, og fortsatt være et menneske, sier Tormod Kleiven. Ifølge professoren er det vanskelig å forutse hvem som begår overgrep. - Det er ikke forutsigbart hvem som begår seksuelle krenkelseser og overgrep. Det er ofte mennesker vi kan tenke stort og godt om. Det handler ikke om spesielle personer, men det kan i våre sammenhenger ofte være mennesker som er i tillitsposisjoner, sier han. - Noen få har en notorisk agenda, mens hos andre skjer det kanskje én gang og det er liten sannsynlighet for at det skal gjenta seg. Men det er ikke mulig å si at det er én spesiell type menneske som gjør dette, sier Kleiven.

SØRG FOR Å BLI SETT

- Betyr dette at vi alltid må være på vakt?

- Det betyr at vi ikke skal frita noen for at det kan skje, men samtidig fastholde at den andre er et flott medlem. Hele nøkkelen til dette her, både når det gjelder å avdekke og forebygge seksuelle overgrep, er åpenhet i den forstand at vi sørger for å bli sett av andre. Felles for den som

begår seksuelle krenkelseser og overgrep, om det er notorisk eller mer situasjonsbetinget, er at vedkommende ikke nødvendigvis anser det som skjer som noe seksuelt krenkende, forklarer Kleiven. Med det mener han at overgriper luller seg inn i en vrangforestilling, og sånn sett befinner seg i en blindsoner. - Det reduserer ikke ansvaret, men det forvirrer både gjerningspersonen og den som blir krenket. Så dette handler først og fremst for å sørge for at man blir sett. Hvis den fine ungdomslederen eller den flotte predikanten beveger seg ut dit som ingen ser dem, bør varsellympene lyse. Lyset som metafor passer for øvrig veldig godt her, understreker Kleiven. Ifølge professoren kan vi potensielt alle være utsatt. - Det er viktig å si at vi er alle den svakere part i gitte relasjoner, så dette kan ramme oss alle. Det er like viktig å si at det ikke er én bestemt kategori mennesker som begår seksuelle krenkelseser og overgrep.

SÅRBAR POSISJON

- Hva er definisjonen på en seksuell krenkelse? Hvor går grensen?

- Forholdsvis enkelt sagt er det når et menneske trækker over de personlige grensene til en annen person og man anvender seksualisering som et maktmiddel til å trække over den andres grenser. Vi har ulike grader av krenkelseser. Men premisset er at det er et maktmessig asymmetrisk forhold. Hvis ikke vil den andre ha potensiale til å hindre eller ta til motverge, sier Kleiven, og legger til: - Som regel, i våre sammenhenger, vil den som krenkes være i en sårbar posisjon i møte med en tillitsperson. Man har kanskje bedt om hjelp til noe, kanskje går en i sjelesorg, eller på andre måter er i en sårbar rolle eller situasjon, sier han.

- Hvor utbredt er dette i kristne sammenhenger? Mer enn ellers i samfunnet?

Tormod Kleiven

- Det spørres på hvilket nivå man snakker om. Jeg tror nok at den seksualiserte grenseoverskridelsen er like vanlig i kristne miljøer som i andre miljøer, men den kan ha et annetledes uttrykk.

MÅ TEMATISERES

- Er det vanskeligere å ta tak i dette problemet i kristne miljøer?

- Jeg tror faktisk tvert imot. Kristne kirker og kristne sammenhenger har hatt dette på agendaen i over tjue år, godt hjulpet av Eva Lundgren med flere, som har våget å snakke om det og sette det på agendaen. Jeg tror det er en god åpenhet for å snakke om et tema som ingen egentlig ønsker å snakke om. Vi har jobbet i en del år for å skape en legitimitet for at dette skjer innenfor våre sammenhenger, og det viktigste våpenet vi har er nettopp å regne med at det skjer innenfor våre sammenhenger slik at vi kan øke bevisstheten om stadig å ta et oppgjør med det, sier Kleiven. Han tror sjansen er større for at overgrep kan skje uten at det oppdages der det ikke blir tematisert som noe som kan skje. - Risikoen øker ytterligere hvis lederen eller lederne har en usunn autoritativ rolle, som modellerer at hvis man utsettes for noe krenkende så er det den sterkeste som har rett likevel.

- Hvordan kan menigheter og kristne fellesskap forebygge seksuelle krenkelser og overgrep?

- Jeg tror et område som er under-

kommunisert i kirkelige sammenhenger er at det i tillegg til den krenkede og den som krenker også er en tredjepart. Menigheten som sådan er også en krenket part når den som menigheten har gitt tillit har sviktet ved å misbruke denne tilliten. Det er en egen agenda å jobbe for at menigheten også kan få nødvendig hjelp til å bearbeide denne typen erfaringer slik at det kan fungere som et frigjørende fellesskap for de som er direkte rammet. Det er nok kanskje dette området det er jobbet minst med: Å hjelpe fellesskapet med å bearbeide sorg, forvirring, sinne og svik.

BEVISSTGJØRING

- Hvordan tenker du at #Metoo har påvirket oss som samfunn?

- #Metoo er en flott bevegelse fordi den setter fokus på at mennesker blir tråkket på. #Metoo-bevegelsen har ført til en oppvåkning og en bevisstgjøring om hvor utbredt og omfattende seksuelle krenkelser og overgrep er i dagens samfunn, og hvor store og alvorlige skadevirkningene av trakassering og overgrep kan være. I kirkelig sammenheng i Norge virker det imidlertid som det i liten grad har kommet noen flere henvendelser i kjølvannet av #Metoo. Det tolker jeg dithen at kirken en del år allerede har hatt en kultur hvor det er lovliggjort å komme fram med historiene sine. Men #Metoo skal motivere oss for å holde fast ved noe vi har jobbet med i mange år. Det kan glippe dersom vi ikke gjør det, advarer Tormod Kleiven.

Vil gjøre det lettere å varsle om seksuelle overgrep

Synodestyret jobber med å se på hva de må ta tak i for å forebygge seksuelle krenkelser og overgrep i Frikirken.

Hvordan du kan forklare barn hva #metoo handler om

1. HVA ER #METOO?

Kampanjen #metoo handler om seksuell trakassering. Kampanjen startet høsten 2017, da kvinner begynte å dele egne historier på sosiale medier under hashtaggen #metoo. Delingen av historier har spredt seg over hele verden. På grunn av #metoo er det fler og fler som tør å si fra om at de har opplevd noe ubehagelig, enten det er på jobb, på skolen, i organisasjoner, i politiske partier, eller andre steder.

2. HVA ER SEKSUELL TRAKASSERING?

Seksuell trakassering er når noen sier noe, gjør noe, eller skriver, som handler om kropp og sex, og som føles ubehagelig, plagsomt eller skummelt for den andre. Det kan for eksempel være å si "du har fine pupper" eller lignende kommentarer om kroppen til noen som synes det er ekkelt å høre det. Å forsøke å kysse noen, eller ta dem på puppene eller rompa når de ikke vil, er også seksuell trakassering.

3. HVEM ER DET SOM GJØR DET?

Seksuell trakassering kan gjøres av noen man kjenner godt, men det kan også skje på bussen, på jobben, ute blant folk eller i et nettspill. I #metoo kampanjen har det vært snakket mye om seksuell trakassering som har vært gjort av personer som bestemmer mye, eller er populære, for eksempel sjefer, politikere eller kjendiser på TV. Det kan være ekstra vanskelig å si stopp eller si ifra, når den som gjør noe ekkelt eller ubehagelig, er en person du tenker kan bestemme over deg, som er eldre enn deg, eller er veldig populær. Men uansett hvem det er, er det ikke greit. #Metoo-kampanjen har gjort det mye lettere å si ifra.

Kilde: Reddbarna.no

Seksuelle krenkelser og overgrep skjer dessverre hos oss. Noen saker får vi inn via Fagetisk råd i overgrepssaker (FERO). Andre blir ikke meldt. Vi må arbeide nasjonalt og lokalt med å utruste frivillige og ansatte medarbeidere faglig og ved veiledninger og prosedyrer, og vi må gjøre det lettere å varsle om bekymringsfulle forhold ved tilgjengelige varslingsrutiner, sier synodestyrets nestformann Anne Mari Schiager Topland. Hun mener det viktigste er å jobbe preventivt, for å hindre at seksuelle krenkelser og overgrep kan skje. - Vi vet at barne- og ungdomsarbeid i kirke, idrett og kultur tiltrekker seg overgripere. Politiattest og tydelige uttalte grenser er en selvfølge. Men det er kun et lite skritt. Såkalt «grooming» (prosessen hvor en voksen oppretter kontakt med et barn i den hensikt å møte barnet og begå et seksuelt overgrep, red.anm.) skjer over tid, og det er vanskelig å gjennomskue både for den som er i ferd med å bli krenket og de som er utenforstående. Her må vi våge å tilkjenne uro når vi har det i lokalt arbeid, og vite hvor vi skal henvende oss, mener hun.

PÅGÅENDE ARBEID

- Så har vi de seksuelle krenkelsene der barn og unge blir seksuelt utnyttet

INTET UNNTAK I kjølvannet av #Metoo-kampanjen har årevis med overgrep i den katolske kirken kommet til overflaten. En fersk undersøkelse utført av Kirkelig Ressurssenter mot vold og seksuelle overgrep (KRS) viser at over halvparten av ansatte i kirker og frivillige religiøse organisasjoner kjenner til at det har forekommet seksuelt krenkende atferd begått av kirkelige ansatte. (Illustrasjonsfoto: StockSnap).

av egne foreldre, og det er snakk om incest. Statistisk sett må vi regne med at det skjer hos oss. Dette kan være store tall, og dette må vi snakke om, både i foreldrekurs og også i gudstjenestene våre. På den måten tør kanskje flere å snakke om det, og vi kan henvise videre til god hjelp fra FERØ både personlig og eventuelt om anmeldelse av forhold, sier Schiager Topland. - Et annet aspekt ved krenkelser er at det har foregått maktovergrep og åndelige overgrep i våre menigheter, og dette har krenket og såret enkeltmennesker og familier dypt. Flere har derfor forlatt menigheten og fellesskapet sitt, og noen kanskje også troen. Dette er alvorlig og vi er oppriktig lei oss for det. Et område er hvordan grenser i Frikirken har blitt satt for tjeneste og for medlemskap. Mange bærer på sår, og vi ønsker å komme i kontakt for samtaler, understreker synodestyrets nestformann. - Vi har et pågående arbeid i synoderåd og synodestyre med å se på hva vi må ta tak i for å forhindre at slike krenkelser skal skje, og for at mennesker ikke skal miste fellesskapet og troen, sier hun.

INSTRUKS FRA UD

I fjor mottok Frikirkens misjonsteam et videresendt brev fra paraplyorganisasjonen Digni, signert

utenriksminister Ine Eriksen Sør-eide og daværende utviklingsminister Nikolai Astrup. Fra utenriksdepartementet var det formulert en tydelig forventning om at alle organisasjoner som forvalter norske bistandsmidler, skal ha gode retningslinjer og varslingskanaler for seksuelle krenkelser og overgrep på plass. Som følge av dette skjerper Direktoratet for utviklingssamarbeid (Norad) reglene for krenkelser og overgrep. Det får igjen konsekvenser for samtlige av Dignis medlemsorganisasjoner og deres partnere i sør. Digni har satt ned et utvalg som skal se på hvordan medlemmene konkret kan jobbe med dette blant partnerne i sør, og Frikirkens misjonsteam gjennomgår nå sine retningslinjer og arbeidskontrakter. I august samler misjonsteamet alle kirkesamfunnets utsendinger, fire representanter fra synodestyret og ledelsen i Frikirken samt alle ansatte og frivillige hos en av Frikirkens partnere i Midtøsten; Det Palestinske Bibelselskap.

- Brevet fra utenriksdepartementet ga tydelig beskjed om at vi som organisasjon har et ansvar for samfunnene vi jobber i. I august skal derfor Marit Breen fra NMS være med på misjonærkonferansen og ha et opplegg basert på teksten om Tamar i Bibelen. Hun var

datter av kong David, og hun ble voldtatt av sin halvbror. I etterkant av hendelsen var hun full av skam og fortvilelse. Det å bruke nettopp bibeltekster for å nærme oss et tabubelagt tema, fungerer veldig godt i en kontekst der bibeltroskapen er høy, sier bistandskonsulent ved Frikirkens hovedkontor, Ingjerd Grimstad Bandak.

MANGLER SPRÅK

Hun mener det er viktig å jobbe med dette for at vi skal kunne ha et språk for det om vi kommer i en situasjon der vi må snakke om det.

- For den som selv opplever seksuell trakassering er det enda vanskeligere å få det frem, og å bearbeide det, dersom vedkommende mangler et språk for det som har skjedd. Det er viktig at vi som jobber med mennesker i ulike aldre, eller som foreldre og medmennesker, har språk og kunnskap nok til å kunne snakke om dette temaet på en skikkelig måte, sier Grimstad Bandak. - Vi trenger å være enda mer i forkant på dette temaet både innad i Frikirken og i rollen vi har i forhold til våre partnere ute. Derfor er jeg takknemlig for at utenriksdepartementet la den nødvendige føringen til å sette seksuelle krenkelser og overgrep på agendaen også hos oss, sier hun.

Ingjerd Grimstad Bandak

Anne Mari Schiager Topland

Løfter tematikken i FERØ

Så snart ordningen med nye tilsynsmenn er på plass, vil Fagetisk råd i overgrepssaker (FERØ) møte tilsynsmennene og dyktiggjøre dem på dette området.

Det bekrefter leder av Fagetisk råd i overgrepssaker (FERØ), Arnfinn Løyning. Til daglig er han kortkursansvarlig og skoleprest ved Stavern folkehøyskole, i tillegg er han pastor i Oslo Østre Frikirke. FERØ er opprettet av, og jobber på oppdrag for, synodestyret. - Vi har en bred og relevant kompetanse med erfaring fra sjelesorg, helsevesen, barnevern, politi, jussektoren og så meg som pastor og kirkeleder, forteller Løyning, som ble valgt til leder for FERØ for cirka ett år siden. FERØ for øvrig består av daglig leder og sjelesørger i Fermate Sunnmøre Iris Vartdal Clausen, advokat Alf Tore Nilsen, inspirator, foredragsholder og helsesøster Berit Otterlei, og politietterforsker Eva Lill Kloster Hægeland.

LAV TERSKEL

- Får dere mange saker inn til FERØ?

- Når det gjelder saksmengde, har vi ikke hatt en større mengde saker eller fått flere henvendelser i kjølvannet av #Metoo. Det tror jeg har sammenheng med at FERØ har vært godt kjent, og at det er meldt inn saker underveis. FERØ har eksistert i over tjue år og vi har hatt retningslinjer for dette i over tjue år som har vært viktig for Frikirka. Det er et langt tidsperspektiv vi kan se tilbake på, med både omfattende saker og «mindre» saker. Hver sak er jo alvorlig for alle det angår, understreker Løyning.

- Hvordan er prosessen ved varsling?

- Det er vanskelig å gjengi uten å sitere retningslinjene.

Det vil jo avhenge av sammenhengen, så jeg anbefaler å lese retningslinjene som ligger på Frikirkens hjemmesider. Vi har vært bevisst hele veien på at terskelen skal være lavest mulig for å melde inn noe, og vårt ønske er at de som har vonde historier og opplevelser som de bærer på sier ifra, slik at sa-

kene kan behandles etter våre retningslinjer.

GIR RÅD OG SAMTALE

Tidligere var FERØ med i saksbehandlingen, nå er rådets rolle å gi råd og fungere som samtalepartner. - I den tredje og foreløpig siste revisjonen av retningslinjene ble det enda mer tydeliggjort at FERØ er et rådgivende organ og ikke et besluttsende organ. Vi rapporterer til synodestyret og arbeider på oppdrag for synodestyret, sier Løyning. - Hvordan kan vi som kirkesamfunn jobbe for å forebygge og avdekke seksuelle krenkelser og overgrep?

- Jeg tenker at det å være seg bevisst på posisjonen man har både som voksen, som ansatt og frivillig er viktig. Vi må være oss bevisste at vi sjelden er i en relasjon som er helt likeverdig. Det blir fort en makt-ubalanse. Og den som utøver makt må bestandig være seg sitt ansvar bevisst, sier Løyning, og peker på eksempler: - Hvilken humor bruker vi, hvilke vitser forteller vi? Bruker vi kjønns-ladete uttrykk? Hvilke måter omgås vi på? Hvilke steder omgås vi? Det er viktig å være transparent, og være seg bevisst på dette. Også når det gjelder sosiale medier. FERØ har fått inn saker der det har vært vist uforstand i bruken av sosiale medier. Hvem skal man være venn med, og hvordan skal man forholde seg til venner på sosiale medier? Hvordan anvender man såkalte «likes» og kommentarer? Skal man kommentere bilder, for eksempel? Som leder? Hvordan omgås vi i det daglige? Det skal være nulltoleranse for seksuell grenseoverskridende at-

FAGETISK RÅD Arnfinn Løyning er leder for Frikirkens fagetiske råd i overgrepssaker (FERØ), som har utarbeidet prosedyrer for saker med seksuelt grenseoverskridende atferd. (Foto: Privat.)

ferd, og maktutøvelse som krenker folk. Ser man at noe sånt skjer, skal man ikke være redd for å melde dette videre. Det er å ta ting på alvor, og en måte å beskytte den som opplever krenkelser, sier Løyning.

SEMINAR PÅ VISJON

FERØ planlegger å få tematikken opp igjen på pastorsamlinger og ledersamlinger. - Vi har tidligere møtt tilsynsmennene flere ganger. Så snart ordningen med nye tilsynsmenn er på plass skal vi ha et nytt møte og dyktiggjøre tilsynsmennene på dette området. FERØ vil også arbeide tettere på FriBU og det store og fine arbeidet som gjøres blant barn og unge, sier Løyning. Til sommeren har FERØ ansvaret for et seminar rettet mot ungdommene på FRIK-festivalen og et til de voksne på Visjon. - Vi har invitert Alexis Lundh fra Tro & Medier til å ha seminar på FRIK-festivalen over temaet: «HeltFri- Det finnes en bedre historie om seksualitet enn hva pornografi kan fortelle.» For de voksne blir temaet: «HeltFri- Hvordan fortelle en bedre historie i møte med en seksualisert ungdomskultur.» Temaer som berøres i seminarene blir verdier, mediepåvirkning, definisjonsrett på kjærlighet, seksualitet som en frukt av kjærlighet, grenser, skam, og relevant statistikk og forskning knyttet til pornografi og vold.

Vi må være oss bevisst at vi sjelden er i en relasjon som er helt likeverdig.

17.-22. juli 2019
VISJON 19

Velkommen til
 Frikirkens sommer-
 festival i idylliske
 Stavern!

Det blir **Hits for alle** og
UngVisjon med masse
 aktiviteter. **FRIK festivalen**
 for ungdom. Konsert med
Martin Wikstøl. Markus-
 evangeliet ved **Lisbeth**
Jølstad. Sofaprat med **Egil**
Elling Ellingsen.

Utfyllende
 program på
frikirken.no/visjon

Thore
 Søvik

Siri
 Iversen

Hanne
 Marie
 Moi

Påmelding
 via checkin.no
 fra 1. april!

Gemechis
 Buba

Tema: RI~~IK~~ELIG

Hans
 Johan
 Sagrusten

fri kirken

fri BU
 frikirkens
 barns.unge

Veiledningstilbud for ansatte

Rundt om i kirkesamfunnet snakkes det om veiledning og mentoring. Men hva er hva, og hva er det som tilbys hvem?

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**

Disse begrepene ligner hverandre, men mentoring og veiledning er to forskjellige ting, sier Ivar Johnsen, som er leder for Frikirkens pastorkurs. Han har også jobbet med veiledning av ansatte i en årrekke. - Mentoring er et veldig gammelt begrep som stammer fra gresk mytologi. I mentoring ligger et element av at det er en med mer erfaring og høyere alder, som lærer opp en yngre med mindre erfaring, sier Johnsen. - Hammar Frikirke var tidlig ute med å tilby mentoring for unge i menigheten, og FriBU nasjonalt har også et fokus på dette slik at det nå spres til flere menigheter. Det kreves ingen kompetanse, det er erfaringen som betyr noe. Det ligger ikke en veldig utviklet pedagogikk i dette. Det handler om modenhet, og først og fremst at man har sosiale evner til å møte yngre mennesker som er i en annen alder og en annen livssituasjon. Det kan også være snakk om en eldre pastor som snakker med en yngre pastor. Det kan være ganske avgrensede områder man er mentor innenfor, forklarer Johnsen.

ØKT KOMPETANSE OG LIVSKVALITET

Det man har valgt å kalle veiledning, er ifølge Johnsen et mer faglig begrep. - Det er det jeg jobber med, og dette er et tilbud som gjelder utelukkende for ansatte. Mens mentoring gjerne er forbeholdt de unge, og gjerne rettet mot å utvikle unge ledere, handler veiledningen mer om en kompetanse på å gå ved siden av og hjelpe den en veileder til å reflektere over sine erfaringer, forstå seg selv og andre bedre, og ta hensiktsmessige valg som øker kompetansen i arbeidet og gir økt livskvalitet. Det er fagutdanning innen veiledningspedagogikk på flere universiteter. Det er på en måte en litt likestilt rolle, som ikke fordrer at den som veileder nødvendigvis kan så mye om yrket til den som blir veiledet. Tilbudet om veiledning har kommet inn som en del av lønnsavtalen, der det står at ansatte med leder- eller forkynneransvar i mer enn 50 prosent har rett til fem timer veiledning per år. Ved spesielle behov kan det økes til åtte timer. - Vi har nok veiledere, men det kan være litt krevende geografisk. Så det er noe vi må jobbe aktivt med. Vi løser det ofte ved at samtalerne kan foregå på Skype, selv om målet er å få til et fysisk møte i løpet av året. Men Skype har vist seg å fungere som en fin løsning for mange, også for misjonærene våre, forteller Johnsen.

GRUPPEVEILEDNING

- De 17-18 personene som er tilknyttet vårt veilederteam har ulik bakgrunn. Noen har erfaring med åndelig veiledning, noen med coaching, noen fra sjelesorg, og noen har veiledningstjeneste som formell utdanning. Vi prøver å ha en god kompetanse på kirkelig arbeidsveiledning.

- *Er det stor pågang fra ansatte som ønsker veiledning?*

- De første tre-fire årene var det mange, så har det vært en naturlig regulering. Noen opplevde at det ikke fungerte, mens noen tok en pause. Det er ikke på høyden slik det var for fire-fem år siden, men det er stadig en interesse for dette. Vi prøver å sette mer fokus på det igjen, og vi har fått mange tilbakemeldinger om at det har vært til uvurderlig hjelp særlig når livet har vært vanskelig. Jeg koordinerer og følger opp veilederne våre med kursing og samling hvert år, og holder jevnlig kontakt med dem. - Vi samarbeider også med ABV, som er et konsept for gruppeveiledning i kirkelige organisasjoner, NMS, Normisjon og så videre. Det er et mye mer omfattende program, og vi er i en prøvefase på dette nå. 12-15 ansatte har så langt vært med i det, og tilbakemeldingene har vært veldig positive. Dette blir da i stedet for å ha individuell veiledning. Vi skal evaluere opplegget om et års tid, og se om vi skal knytte oss permanent til denne ordningen, i tillegg til den individuelle ordningen, opplyser Johnsen, som har en drøm om at den gode samtalen om tro, liv og tjeneste skal få blomstre i menighetene våre, uansett hvilke «samtaledisiplin» vi snakker om. - Livet er for stort til å stå alene med det!

RYDDER I TANKENE

Jon-Arne Frøyland er pastor i Hammar Frikirke, og har benyttet seg av Frikirkens tilbud om veiledning i cirka fire år. - Det er sunt å ha noen som kan lytte og speile meg fra utsiden. Som pastor er det godt å få forståelse og hjelp, ikke bare å hjelpe andre. Med en veileder kan man dele både personlige ting og caser man møter i tjenesten, sier han. - Hvilke erfaringer har du gjort deg? - Da jeg fikk tilbud om å få en fast veileder gjennom Frikirken, passet det godt i en periode der jeg kjente meg sliten i tjenesten. Det var godt å komme til en med erfaring, som kunne forstå, rydde litt i tankene og gi meg noen konkrete utfordringer. Det er viktig med god kjemi for å få en åpen og tillitsfull samtale. Tiden går fort når vi er sammen, så det er lurt å ha tenkt gjennom noe konkret

man vil luften i samtalen. Som regel får jeg noe å tygge på som jeg kan ta med meg videre på veien, sier Frøyland. Også for pastor i Treungen Frikirkje, Rut Stokstad Nielsen, har veiledningstilbudet vært til god hjelp for liv og tjeneste. - Jeg har brukt veiledningen mye til å sortere tanker og følelser og opplever at det er veldig fint å kunne snakke med noen utenfor bygda og nærmiljøet, som kan hjelpe meg å sette ting i perspektiv, forteller Stokstad Nielsen. Ikke minst var veileder og pastorkollega fra Risør Frikirke Else Birgit Bergem Strand god å ha da Stokstad Nielsen vurderte om hun skulle gå inn i pastortjenesten eller ikke. - Vi har diskutert mye teologi, og det har vært til uvurderlig hjelp for meg. Else Birgit kom også til ordinasjonsgudstjenesten, og det var veldig stas, sier hun.

TAKKNEMLIG FOR ORDNING

Stokstad Nielsen hadde en periode i liver der hun var såra og sint, og ikke klarte å tilgi. Hun opplevde at dette ødela for Gudsrelasjonen.

- Else Birgit og jeg hadde snakket mye om situasjonen og jeg tenkte at nå er jeg klar til å tilgi. Hun ba for meg, men jeg opplevde ingenting. Mens Else Birgit ba så jeg for meg en dusj av velsignelse fra Gud som blei bedt over meg, men ingenting traff meg fordi jeg hadde et lokk over meg. Jeg fortalte hva jeg så for meg og hun sa at jeg kanskje ikke var helt klar til å tilgi enda. Hun spurte om jeg ønsket å tilgi? Og jeg sa ja. «Se for deg at du er inne i et mørkt rom. Så åpner du døren på gløtt, og setter deg i lysstrålen som slipper inn», rådet hun meg. - Jeg synes dette var veldig vist sagt, og en fin måte å visualisere dette på, og slik fikk jeg begynne min prosess mot tilgivelse. Siden har denne opplevelsen blitt et sterkt minne for meg og en sentral del av min troshistorie, som jeg har delt med andre, forteller Stokstad Nielsen. - Veiledningstjenesten har vært veldig viktig for meg, og jeg er takknemlig for denne ordningen. Jeg synes det er fint at Frikirken tar dette på alvor og har en skikkelig ordning for dette, sier hun.

Pastor Niclas Bengtsson i Kragerø Frikirke har hatt en veileder i cirka to år. - Jeg tror det er både viktig og riktig å ha en å samtale med. Ikke minst som pastor og leder trenger vi noen som kan være til hjelp. Det har betydd mye for meg å kunne åpne meg for en veileder, og få innspill, korrigering og oppmuntring, sier Bengtsson.

Ivar Johnsen

Ruth Stokstad Nielsen

Jon-Arne Frøyland

Niclas Bengtsson

Veiledningstjenesten har vært veldig viktig for meg. Jeg synes det er fint at Frikirken tar dette på alvor og har en skikkelig ordning for dette.

ANDRÉ MYHREN

Åndelig modenhet, søndagen og unge voksne

Jeg kommer fra en utrolig raus menighet hvor unge mennesker blir heiet på og satset på. Da vi som ungdommer startet med å tale, lede gudstjenester og lede lovsang på gudstjenester,

ble vi gitt både plass, rom og fikk stor støtte.

Jeg husker særlig de første gudstjenestene da «ungdomsbandet» ledet lovsangen (for kanskje 10-11 år siden). Hvordan ville den el-

dre garde reagere? Med klager over høy lyd og mangel på piano og salmer? Eller med takknemlighet og begeistring over nye generasjoner som fikk tjene med sine gaver, ut ifra sin stil og preferanse? Du har kanskje allerede forstått at reaksjonen var takknemlighet og begeistring.

I det siste har jeg tenkt mye på hva åndelig modenhet innebærer. Det er kanskje naturlig å tenke at jo lenger man har vært en kristen, jo lenger har man kommet i åndelig modenhet. Det er helt klart at det ofte er en sammenheng her. Dessverre tror jeg ikke alltid det er tilfellet. Hva handler

åndelig modenhet om da?

I Johannes 3:30 sier Johannes om Jesus: «Han skal vokse, jeg skal avta». Voksten handler her om å fokusere mindre på meg selv og at Jesus skal få mer fokus. Mer Jesus, mindre meg!

I vårt forbrukersamfunn er det lett å tenke at menigheten og gudstjenesten er til for meg og mine behov. Det må være min musikk, min stil og den forkynnelsen jeg trenger. Jeg tror at dersom vi vokser i åndelig modenhet, vil fokuset vårt endres. Mer plass til Jesus og mindre plass til meg, fører også til mer plass til andre. Da blir det viktigere at vi gjennom gudstjenesten

kan gi Jesus til nye generasjoner og til nye mennesker.

Et annet element av åndelig modenhet er å skaffe seg egen næring. Babyer og barn er avhengige av å få maten servert, men voksne klarer både å lage mat og spise selv. På samme måte er det helt naturlig for en moden kristen å søke næring ved å lese bibelen selv, lytte til sang og forkynnelsen, og bruke tid med Gud i bønn. Da blir ikke søndagen den eneste måten å få næring til troen. Kanskje det kan hjelpe oss til å tenke at søndagen først og fremst handler om Gud, dernest andre mennesker, til slutt meg.

Jeg tror særlig aldersgruppen «unge voksne» trenger å bli møtt av rausede og åndelig modne eldre og voksne. La oss alle be om at «Han skal vokse, jeg skal avta», øve oss i å ta til oss åndelig næring gjennom hele uka, og gi Jesus videre til nye generasjoner og nye mennesker!

**KRISTI
HIMMELFARTSDAG
HØYTIDSGUDSTJENESTE
kl 12.00 Nesjarheim Fredtun**

**Arendal Frikirkes Menighetskor
Porsgrunn Frikirkes Menighetskor
Hammersmark Five
Jarle Skullerud
Kirkeledere fra Taiwan
Misjonærer fra Sentral-Asia
Terje Bjørkås**

Grilling på FREDTUN
Voksne kr 125,- Barn kr 50,-
Påmelding post@stavernfhs.no

**Sang og misjonsmøte
kl. 15.00
Nesjarheim Fredtun**

TENKT PÅ TROMSØ?

fri kirken

Du skal studere og trenger hus.
Du vil leve og vokse som kristen.
Du vil leve i et felleskap som liker å treffe nye mennesker.

Vi leter etter 3 studenter

I august 2019 etablerer Tromsø Frikirke et «disippelhus» nær universitetet.

Menigheten i Tromsø tilbyr felleskap, vennskap og oppfølging, blant annet med månedlig kveldssamling.

I disippelhuset vil dere få hjelp til å leve som kristne i hverdagen. Dere vil få inspirasjon og anbefalinger fra andre disippelhus i Frikirken.

Vi tror fort vi kan bli glad i deg - og du i oss! Vi brenner for at folk i bydelen (inkl campus) skal møte Jesus.

Kontakt Heidi Aarmo Lund, aarmol@online.no, 47 02 92 76 innen **1. mai 2019**.

Mye mer info på frikirken.no/stilling

Nytt medlemsregister, gaveregistrering og mulighet for lokalmenigheten

I 2019 tar Frikirken i bruk Cornerstone. Dette multiverktøyet gir en god løsning for medlemshåndtering, kalender, kommunikasjon med grupper i menigheten, gaveregistrering og mer.

Hovedkontorets månedlige epost «menighetsposten» har mer informasjon og du finner også noe på nettsiden: frikirken.no/cornerstone

Debatt på nett

Budbæreren trykker debattinnlegg på nettsiden www.budbareren.no/debatt og der kan du kommentere på innleggene og du kan dele innleggene med venner og kjente. Vi trykker ikke lenger innleggene i papirutgaven.

Ny frikirkelig konferanse for trosopplæring

Med inspirasjon fra USA ønsker norske frikirker i høst å utruste pastorer, ledere og andre til å gi videre en tro som varer til neste generasjon.

I slutten av november i år arrangerer samarbeidsorganet Frikirkelig barne- og ungdomsunion (FBU) trosopplæringskonferansen «Gi Jesus videre».

- Vi har sett et behov for å jobbe mer sammen, for å utruste og inspirere alle som er opptatt av at barn og unge skal få en tro som varer, sier Linda Andernach Johannesen som jobber i Misjonskirken Ung og sitter i komiteen for «Gi Jesus videre».

FBU består av barne- og ungdomsorganisasjonene i sju ulike kirkesamfunn: Frelsesarmeen (Fabu), Misjonskirken (MKNU), Frikirken (FriBU), Pinsebevegelsen (PBU), De frie evangeliske forsamlinger (DFEFung), Baptistkirken (UngBaptist) og Metodistkirken (MBU).

AMERIKANSK INSPIRASJON

Konferansen, som finner sted i Kristiansand, er inspirert av den amerikanske stiftelsen Orange. Lærer, pastor og kommunikator Dan Scott fra Orange vil være en av hovedtalerne under «Gi Jesus videre». Stiftelsens hovedtanke er at når hjem og kirke samarbeider

om trosopplæringen, er det en utslåelig kombinasjon.

- Flere har reist til deres konferanser i mange år og har blitt inspirert av deres tenkning rundt koblingen mellom hjem og kirke. Når hjem og kirke drar i samme retning vil effekten bli mye bedre, sier Johannesen til Kristelig pressekontor.

Hun forteller at konferansen ønsker å gå dypt inn i tematikken om kirkens og hjemmets rolle i trosopplæringen.

- Vi vil formidle behovet for å tenke nytt og vise til forskning om frafall og hva som gir barna en varig og trygg tro, sier Johannesen.

I tillegg til Filadelfiakirkens lokaler, Q42, vil konferansen benytte lokalene til Frikirken og Betania (DFEF) i sørlandsbyen.

TRE DAGER

Trosopplæringskonferansen for Den norske kirke, som har vært arrangert hver høst siden 2001, holder seg til en dag. Frikirkene har valgt å strekke sin konferanse over en hel helg.

- Med rundt 70 ulike seminarer er det greit å ha litt tid. Fredagen er spesielt rettet mot studenter og ansatte i menigheter, selv om alle selvsagt er velkomne om de har sjans, sier Johannesen.

På søndagen ønsker FBU å vise fram eksempler på barne- og ungdomsarbeid i ulike menigheter i Kristiansand.

Johannesen er opptatt av at konferansen er like viktig for hovedpastorer i kirkene som for barne- og ungdomspastorer og frivillige

ge medarbeidere.

- Tradisjonelt har vi gjerne jobbet litt i ulike bokser og roller, uten en felles strategi. Nå ser vi at flere og flere ser at dette er viktig og at søndagen må brukes for å utruste til hverdagen. Pastorene ser at hvis ikke barne- og ungdomsarbeidet er vitalt, vil det ramme den voksne gruppen i menigheten om noen år.

SATSER PÅ UNGE DELTAKERE

«Gi Jesus videre»-konferansen har som mål at halvparten av deltakerne skal være under 26 år.

- Vi vil inspirere ferske og kommende ledere til å være med. Det handler om å få denne tenkningen inn fra starten, sier Johannesen.

- Hvilken bevissthet har konferansen rundt historier om vanskelig oppvekst og usunne frikirkelige miljøer som har kommet fram i mediene de siste årene?

- Vi synes det er veldig viktig å løfte fram sunnhet. Konferansen har blant annet et eget seminar om psykisk helse og tro. Det skal ikke oppleves som et overgrep å vokse opp i en kristen familie. Det er tra-

FRIKIRKELIG SAMARBEID Flere frikirkelige kirkesamfunn samarbeider om «Gi Jesus videre». Planleggingskomiteen består av (f.v) Darjan Kovacic og Vigdis Skau Gjervoldstad fra PBU, Tonje Madeleine Ellingsen Ringvold fra FABU, Linda Andernach Johannesen fra MKNU og Ingvild Halvorsen Heskje fra FriBU. Jens Kristian Wiktsøl fra MKNU var ikke til stede da bildet ble tatt. (Foto: Ingunn Marie Ruud, KPK)

gisk når det skjer og vi ønsker å snakke sant om dette, sier Johannesen som i fjor ga ut boka Hver tid teller, med undertittelen Når kirken utrustes til slitesterk hverdagstro hos barn og unge.

- Uansett formidler man et livsryn og da er det viktig å hjelpe kristne foreldre å gjøre dette på en sunn måte. Jeg håper konferansen blir en livsbejaende plass å være, hvor man blir inspirert til å snakke sant om livet, Jesus og det å tro på en naturlig måte i hverdagen, både i hjemmene og i kirkene. (KPK)

Lars Mörlid og Peter Sandwall

Andre bidragsyttere.

Per Arne Dahl

Jens-Petter Johnsen

Anne Kristin og Sven Aasmundtveit.

Kursleder Arnfinn Løyning

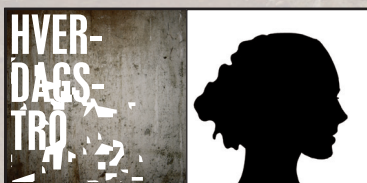
Sensommerdager i Stavern

for godt voksne 12.-16. august

KORTKURS www.stavernfhs.no

Stavern Fhs inviterer til avkobling og tilkobling: Bibeltimer - seminarer - sang og musikk - turer på Kyststien - opplevelsesturer med buss og båt i nærområdene - tidebønner i Mariakapellet - inkluderende fellesskap - velsmakende mat fra skolens nye kjøkken. Kortkurset er åpent for alle.

Påmelding og informasjon www.stavernfhs.no. Program sendes menighetene. Pris fra kr 2600,- + kursavgift. Påmelding innen 15. juli.

LAILA

Fryder seg

I disse dager er jeg hjemme i morspermisjon. Etter å ha ventet i mange år på å få hente hjem barnet vårt, fikk vi endelig i januar reise til Burkina Faso og bli kjent med dattera vår på tre år. Og for hver dag som går blir vi bedre og bedre kjent. Jeg koser meg skikkelig med å være sammen med henne, leke med henne, le sammen, og kose oss sammen. Det er en gave å få lov til å ha så mye kvalitetstid sammen. Slik er det jo med Gud og oss også. Han vil ha kvalitetstid med oss, og fryder seg over oss. Noen ganger føler jeg meg dratt mellom å tilbringe tid med Gud og med familie. Det har vært en overgang for oss i forhold til hvor mye tid vi får alene med Gud etter at vi ble foreldre. Men så kan vi jo desto mer ha tid som familie sammen med Gud gjennom sang og bønn og samtale. Det viktigste er jo at Han får være en del av familien og livet vårt. Slik jeg fryder meg over å være sammen med dattera vår, fryder Han seg over å være sammen med oss (Sef. 3,17).

ET MUNTERT ØYEBLIKK

Mangt et godt og muntert øyeblikk inntreffer mellom mennesker. Budbæreren har en uhyttelig stafett for å dele noen av disse med leserne våre. **Jens-Petter Jørgensen** har levert følgende bidrag

Makt i de foldede hender

Jeg har gjennom et langt liv vært mye på farten for å spre det glade budskap. Da barna var mindre husker jeg at særlig min sønn Øystein var opptatt av å be for meg før jeg skulle ut på oppdrag i helgene. Han ville gjøre det skikkelig. Derfor la han alltid hånda på min skulder eller på mitt hode og med kraft ba han to faste bønner: - Først vil jeg be deg Jesus om at mange må bli bedre kjent med deg når pappa nå skal ut og tale. Og så kom det med enda større trøkk: - Så ber jeg deg inderlig, kjære Jesus, at ingen mobber pappa fordi han har så lite hår! Amen. Det var alltid godt å komme hjem igjen fra turen og kunne fortelle min unge sønn at vi opplevde at Jesus virkelig var til stede, og at absolutt ingen hadde ertet meg for min brede midtskill.

Jens-Petter Jørgensen utfordrer Endre Sagedal

FAKTA:

Navn: Ida Nordvoll Hagen **Alder:** 23
Sivilstatus: Gift **Menighetstilhørighet:** Meløy Søndre Frikirke
Virke: Menighetsarbeider

Ny menighetsarbeider i Meløy

SAMMEN Ida Nordvoll Hagen har vokst opp i Frikirken og er menighetsarbeider i Meløy Søndre. (Foto: Privat)

- Ingenting er mer meningsfullt enn å være del av noe som er større enn meg selv og å leve i Guds plan, sier Ida Nordvoll Hagen, som er ny menighetsarbeider i Meløy Søndre Frikirke.

- *Hva gleder du deg mest over i arbeidet?*
- Det er definitivt det å få lov til å være en del av noe som er større enn en selv. Ingenting er mer meningsfullt enn å være i Guds plan.

- *Har du et favorittbibelord? Hva betyr det for deg?*

- Det har jeg i grunn ikke.. Men det har mannen min, så jeg deler det med dere. Fra Jakob 1:19 «Dette må dere vite, mine kjære søsken: Enhver skal være rask til å høre, men sen til å tale og sen til å bli sint. For sinne hos et menneske fører ikke til det som er rett for Gud.» Mannen min har et halskjede med det første verset på, for å minne han om hvor mye holdningen vår faktisk betyr.

- *Hva tenker du om Frikirkens motto «Sammen om oppdraget»?*

- Slik som jeg leser det er det vi som kristne som står sammen om oppdraget.

Det er et viktig motto. Viktig å tenke gjennom for hver enkelt menighet. Hvordan kan vi stå «sammen om oppdraget» i vår bygd eller by? Vi er jo tross alt sterkere sammen!

- *Er det noe spesielt som opptar deg for tiden?*

- Til vår store glede er det ikke så lenge til vi skal få møte den lille gutten vår. Selv om han ligger i magen og venter på å bli født, tar han opp mange tanker og følelser.

- *Har du noen forbilder eller noen som særlig har vært til inspirasjon for deg som kristen?*

- Jeg tror jeg må si Ungdom i Oppdrag. En organisasjon som strekker seg over hele verden, med et felles mål! Jeg har møtt så mange fantastiske familier som legger vekk alt de har for å følge Gud og det han har for dem. Mennesker som velger å sette sin lit til Gud i alle områder.

- *Hva liker du å gjøre på fritiden?*

- Det beste må være det å slappe av alene med mannen min. Menighetsarbeid tar opp mange kvelder i uka, så de man har hjemme er dyrebare! Jeg går fort litt i hi på vinteren på grunn av kulda og fyrer i peisen hjemme, lager noe godt å drikke og ser på en god film. Men når våren kommer lengter jeg ut til sol, hengekøyturer og bålkos.